

רואה וכו' ותיירך ר"י דאי לאו דרשה דשאור שאור הוה מוקי לה למעוטי של אחרים ושל גבוה בבתיים כמו בגבולים ולא למעוטי נכרי שכיבשתו ודוחק הקשה רבינו תם דבשום דזכתא לא מצריכנא תרי קראי לכיבשתו ושלא כיבשתו בראשית הגז (חולין קלה): גבי ביתך דגנך שדך וטובא דמיייתי התם בכולה לא מצריך אלא חד קרא לכיבשתו ולשלא כיבשתו ותי' רשב"א דכיון דגלי לן הכא נכרי שכיבשתו לא חשיב שלך בשום דזכתא תו לא צריך תרי קראי וממעטינן תרוייהו מחד קרא וכן יש לתרץ מה שהקשה ה"ר יעקב דאורליינ"ש מעריסותיכם.

תלמוד לומר לא ימצא - אסר לך הטמנה, שאף היא בכלל מציאה ואסר לך של אחרים, דהבא לא כתיב לך.
אין לי - מלא ימצא דאסור אלא נכרי שלא כבשתו תחת ידיך, ואינו שרוי עמך בחצר, ולקמיה פריך: איפכא מסתברא.
נכרי שכיבשתו תחת ידיך - דהוי ממונו כממונך, או שלא כיבשתו אבל שרוי בחצרך מנין, תלמוד לומר: לא ימצא, לקמיה מפרש לה.
ואין לי אלא בבתיים - כלומר: ואם נאמר זה ולא נאמר ולא יראה לך שאור הייתי אומר: אין לי שאסור לשהות חמץ - אלא בבתיים, מפני שהוא מצוי אצלו תמיד, דהא בהאי קרא בתיים הוא דכתיב.

תלמוד לומר בכל גבולך - בקרא דלא יראה כתיב.
ועדיין - אף על פי שנאמר שניהם, יש לי לומר: בבתיים עובר בכל אלו, דהא לא ימצא דמשמע אפילו הטמנה לא כתב אלא בבתיים, ולא כתב בהו נמי לך להוציא של אחרים, אבל בגבולין בורות שיחין ומערות כתב לך, ואני אומר: אבל אתה רואה בהן של אחרים, מנין ליתן קולו של זה בזה וחומרנו של זה בזה - תלמוד לומר כו', ולקמיה פריך: מאי קאמר דמיייתי לה של אחרים ושל גבוה לאיסורא ולהתירא הכא והכא.
כלפי לייא - שתי מלות, כלפי היכן נוטה דבר זה, הא איפכא מסתברא: נכרי שכבשתו - מסתברא דאסור טפי.

לייא - היכן, וחבירו בברכות בפרק הרואה (נח, א): חצבי לנהרא כגני לייא - חרסים שבורים להיכן הולכין.

איפוך - אין לי דאסור אלא בנכרי שכיבשתו, דהוי דומיא דשלך, נכרי שלא כיבשתו מנין, תלמוד לומר לא ימצא, ולא כתב לא תמצא, אבל לא ימצא - לגמרי משמע.

וארישא קאי - להיתירא, אין לי דמותר לראות של אחרים, בדלא קביל עליה אחריות כדלקמיה, אלא שלא כיבשתו, נכרי שכיבשתו מנין דמותר, תלמוד לומר: לא ימצא, ופרכין לרבא: תנא מהדר אהיתירא ונסיב לה למילתיה קרא לאיסורא, ומשני: להיתירא קא נסיב לה, משום שנאמר בגבולין בשאור לך לך תרי זימני, לא יראה לך שאור בכל גבולך שבעת ימים בפרשת ראה, וכתיב לא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאור בכל גבולך בפרשת בא, ואם אינו ענין להאי לך בגבולין גבי ראייה, דהא כבר אמור - תניהו ענין ללא ימצא, ודרוש ביה: לא ימצא לך אף במצוי אצלך, והיינו שרוי עמך קאמינא לך דאין חמץ אסור אלא אם כן שלך, אבל אתה מוצא את שלו, וההיא לך דחמץ - לא קחשיב, דשאור וחמץ מיצרך צריכי, כדאמר בביצה (ז, ב) דחד מחבריה לא יליף.
מחוזא - עירו של רבא.

דבני חילא - גייס של בית המלך, ומטילין תיקון טורח מזונותיהן על העיירות.
הניחא - הא דאמרינן דמשום אחריות אסור.

למאן דאמר כו' - ר' שמעון קאמר ליה בבבא קמא (עא, ב): קדשים שחייב באחריותן - חייב.

וארישא קאי - להיתירא, אין לי דמותר לראות של אחרים, בדלא קביל עליה אחריות כדלקמיה, אלא שלא כיבשתו, נכרי שכיבשתו מנין דמותר, תלמוד לומר: לא ימצא, ופרכין לרבא: תנא מהדר אהיתירא ונסיב לה למילתיה קרא לאיסורא, ומשני: להיתירא קא נסיב לה, משום שנאמר בגבולין בשאור לך לך תרי זימני, לא יראה לך שאור בכל גבולך שבעת ימים בפרשת ראה, וכתיב לא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאור בכל גבולך בפרשת בא, ואם אינו ענין להאי לך בגבולין גבי ראייה, דהא כבר אמור - תניהו ענין ללא ימצא, ודרוש ביה: לא ימצא לך אף במצוי אצלך, והיינו שרוי עמך קאמינא לך דאין חמץ אסור אלא אם כן שלך, אבל אתה מוצא את שלו, וההיא לך דחמץ - לא קחשיב, דשאור וחמץ מיצרך צריכי, כדאמר בביצה (ז, ב) דחד מחבריה לא יליף.

מחוזא - עירו של רבא.

דבני חילא - גייס של בית המלך, ומטילין תיקון טורח מזונותיהן על העיירות.
הניחא - הא דאמרינן דמשום אחריות אסור.

למאן דאמר כו' - ר' שמעון קאמר ליה בבבא קמא (עא, ב): קדשים שחייב באחריותן - חייב.